

РЕШЕНИЕ

№ 4255

гр. София, 07.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19
състав,** в публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Доброслав Руков

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Надя Загорова, като разгледа дело номер **11484** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Е. П., гражданин на Република Турция, чрез адвокат П. Д. срещу Решение № 32-ОК/28.10.2024 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество.

В жалбата се сочи, че оспореният акт е незаконосъобразен. Твърди се, че административният орган необосновано не е обсъдил представените заедно с молбата нови писмени доказателства, отхвърляйки, без да изложи необходимите за това мотиви и без да ги анализира. И. са доводи, че представените документи от Е. П. следва да бъдат разгледани и обсъдени, защото те увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, имащо право на международна закрила. Оспорващият твърди, че при преценката по какъв ред да се гледа последващата молба, не са взети предвид ново настъпилите обстоятелства в страната на произход на търсещия закрила, а именно наличие на вътрешен въоръжен, което е предпоставка за предоставяне на закрила по чл. 15, б. в) от Директива 2004/83/ЕО. Не са взети предвид и мотивите, изложени от Съда на европейския съюз в решение по дело С-465/07.

По време на проведеното по делото открито съдебно заседание, оспорващият се яви лично. Той и упълномощеният от него адвокат Д. поддържат жалбата.

Ответникът по жалбата не се явява. Пълномощникът му юрисконсулт П. оспорва

жалбата. Представени са допълнителни съображения в писмен вид.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и становището на ответника и се запозна със приетите по делото писмени доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че с молба рег. № УП-21420/15.10.2024 г. до Държавната агенция за бежанците Е. П. е поискал да бъде повторно регистриран като лице, търсещо закрила и да му се предостави статут на бежанец и хуманитарен статут. Молбата е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ЗУБ. Към молбата са приложени молба-обяснение за причините, поради които следва да бъде допуснат повторно до производство по предоставяне на международна закрила, копие от свидетелство за кръщение в християнската вяра, моментни снимки от неизвестен профил в социалните мрежи, чрез които се твърди, че е бил заплашван и оценка за служител, съставена от АС-БО И. ЕООД.

С решение № 10914 от 04.07.2023 г. на Председателя на ДАБ, на Е. П. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. Същото е оспорено пред АССГ. С решение № 5952/11.10.2023 г. по административно дело № 7388/ 2023 г., оставено в сила с решение № 9202/25.07.2024 г. на ВАС, жалбата срещу административния акт е отхвърлена.

Като писмено доказателство по делото беше приета справка № ЦУ-1690/24.07.2024 г., относно ситуацията в страната на произход на търсещия закрила.

С процесното решение Интервюиращият орган при Държавната Агенция за бежанците при МС на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ последващата молба на Е. П. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила, защото е прието, че не са представени нови писмени доказателства, които биха могли да бъдат разгледани в производство по общия ред и евентуално да обосноват правото на предоставяне на международна закрила на чуждестранния гражданин.

Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореното Решение на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при Министерския Съвет е било съобщено на Е. П. лично, видно от положения подпис на 05.11.2024 г. Жалбата е подадена чрез административния орган на 12.11.2024 г. (вх. № УП 21420), т.е. в рамките на 7-дневния преклузивен срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ. Съдът е сезиран от надлежна страна – участник в производството по издаване на индивидуалния административен акт, с който се засягат негови законни права и интереси и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното, съдът счита, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да издаде оспореното решение, административният орган е преценил, че търсещият закрила не е представил допълнителни писмени доказателства, съдържащи нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В решението е посочено, че към момента на депозирането на последващата молба, причините, поради които Е. П. е напуснал Турция не са се променили, както и не се установяват нови обстоятелства, даващи възможност да се направи извод за наличие на предпоставките за предоставяне на статут на бежанец

или хуманитарен статут.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореното решение е законосъобразно по следните съображения.

Представените заедно с последващата молба писмени документи, не могат да променят вече установеното с влязло в сила решение на орган при ДАБ обстоятелство, че Е. П. не е доказал наличието на предвидените в чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, предпоставки за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Съдът не може да не се съгласи с аргумента, че Е. П. не е доказал твърденията си, че ако се завърне в Турция, животът му ще бъде поставен в опасност.

Няма данни оспорващият да е бил преследван заради своята раса, религия, политическа принадлежност или народност, както и за принадлежност към определена социална група или политически убеждения.

Описаната по-горе оценка за служител, съставена от АС-БО И. ЕООД, касае неговото лично положение, като работник, нает от българска фирма, но няма никакво отношение към предпоставките за предоставянето на статут на бежанец.

Свидетелството за кръщение удостоверява религиозната му принадлежност, но то е било представено и при първоначалното разглеждане на подадената от него молба за закрила, поради което не се явява новонастъпило обстоятелство.

Що се касае за заплахите, които оспорващият твърди, че е получавал чрез социалните мрежи, съдът намира, че те са недоказани по следните съображения.

В случая няма как да се установи, че такива заплахи, ако изобщо са били отправяни са насочени към Е. П., а не към друго лице, защото не е установено кому точно принадлежи профила в социална мрежа, чрез който те са изпратени и кому принадлежи профила на лицето, което ги е получило. На следващи място дори такива заплахи да са били отправени, към оспорващия, съдът намира, че за него съществува възможността да подаде жалба до правоохранителните органи в Турция, които ще извършат проверка и ако установят истинността им, ще привлекат съответния извършител към наказателна отговорност.

От обяснението на Е. П., дадено по време на проведеното по делото открито заседание, се установява, че причината за напускането на Турция по нелегален начин е факта на водено разследване за пране на пари, в който е намесена, притежавана от него фирма. Независимо от обстоятелството, че спрямо него няма данни за наказателно преследване към момента, според настоящия съдебен състав, в негов интерес е да се върне в страната си на произход и да изясни, с помощта на компетентните власти всички обстоятелства в тази връзка, включително и тези, касаещи отправяните заплахи.

Изложеното мотивира съдът да приеме, че за оспорващия не са налице предпоставките по чл. 8 от ЗУБ.

По отношение на възможното предоставяне на субсидиарна закрила съдът съобрази, представената от ответника справка за положението в страната на произход на търсещия закрила и извърши проверка в общодостъпни източници на информация за страната по произход на търсещия закрила. На интернет-страницата, за търсене на информация за държавите по произход, поддържана от Европейската агенция за убежището, www.esoi.net, както и в други релевантни и надеждни източници не се откриха данни за провеждане на военни действия в Турция, имащи характера на международен или вътрешен въоръжен конфликт, който да достига прага на безогледно насилие, което да представлява заплахата за живота на цивилното население

по смисъла на чл. 15 от Директива 2011/95. В настоящия момент е общоизвестно, че Турция осъществява ограничени военни операции на територията на С. и И., които са антитерористичен характер, но територията на държавата няма данни за насилие или въоръжени сблъсъци.

Установените и неоспорени факти, дават основание да се приеме, че по отношение на оспорвания не са налице предпоставките по чл. 9 от ЗУБ.

По изложените съображения съдът намира, оспореното решение е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при съответствие са материално-правни разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, пр. 4 от АПК, Административен Съд С. – град, I отделение, 19-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. П., гражданин на Република Турция, чрез адвокат П. Д. срещу Решение № 32-ОК/28.10.2024 г. на Интервюиращ орган при Държавната Агенция за бежанците при МС, с което на последваща молба чужденеца за предоставяне на международна закрила не е допусната до разглеждане по същество. Решението не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85, ал. 3 от ЗУБ.